

σωτήριον ἐκ ὀλίγα χρήματα. ¶ Κλαζο-
 μῆσι δ' ἐν σποδεία ὄντες, χρημάτων ἀπο-
 ρεῦώτες, ἐψηφίσαντο παρ' οἷς ἐλαύνεσθαι τῆς
 ἰδίας γῆς, δανείσασθαι τῆ πόλει ὅππότερον γίνεται
 δὲ πολλὸν εἴη ὁ κερπός· ἐν τῇ χερσὶ ἀντὶ
 δανείσάντων δ', μισθωσάμενοι πάντα, ἀπέ-
 σειλαν εἰς τὰ ἐμπορία, ὅθεν αὐτοῖς ἦκε σῆ-
 πος, ἕσπεδος γρουμῆς τῆς τῷ ἐλαίου πε-
 μῆς· ὀφείλοντες σραπῆταις μισθὸν εἴκοσι
 τάλαντα, καὶ οὐδ' ἀμάρμοι, τόκον ἔφερον
 τοῖς ἡγεμόσι τέσσαρα τάλαντα τῷ ἐνιαυτῷ.
 ἐπι δὲ τῷ ἔργῳ ἀργήσου ἀπέκοπτον οὐθέν, αἰεὶ
 δὲ μάλιστα ἐλαττωμένων, νόμισμα ἔκοψαν σιδη-
 ρῶν εἰς ἀργυρίου λόγον εἴκοσι τάλαντων
 εἶτα δίδόντες τοῖς ὑποθητάτοις ἐν τῇ πό-
 λει καὶ λόγον ἐκείνῳ, παρ' ἐκείνων ἔλαβον
 ἴσον, οἳ τε οὐδ' ἰδιώται εἶχον εἰς τὰς κερ-
 ῆμιν χρείας ἀναλίσκεν, καὶ ἡ πόλις τῷ
 χρεῖσι ἀπικλάγη. δευτέρου δὲ ἐν τῇ πο-
 σίδων ἐκείνοις τὸν τε τόκον κατέφερον, αἰεὶ
 διαιρούμενοι ἐκείνῳ πρὸς μέρος δίδεδσαν,
 τοῦ δὲ σιδηροῦ ἐνομιζόντο. ¶ Σηλυβριανὸς
 δὲ, δεινότερος χρημάτων, νόμισμα ὄντος αὐτοῖς
 αἴτον μὴ ἔλαττω ἐν λίμνῳ γρουμῆς, ἐκεί-
 νους δὲ ὑπαρχόντος οἴτου πελαγοῦ, ἐψηφί-
 σαντο τῇ πόλει παραδιδῶναι τὸν ἰδιώτας
 τὸν οἶτον τῆς τεταγμένης πεμῆς, ἕσπεδος
 ἄμρον ἕκαστον ἡμῶν ἔσπεδ' εἶτα ἔλαττω-
 γῶν ἔδωκεν τῷ Βελοῦρῳ, τὰς ἀντες πεμῶ
 ῶν ἔδωκεν καλῶς ἔχειν αὐτοῖς. ¶ Αβυδῶν
 δὲ, διὰ στυγίαν τῆς χώρας ἀργῶν γρου-
 μῆς, καὶ τῆς μετρίαν οὐ φορεῖσθαι αὐ-
 τοῖς οὐδὲν διὰ τὸ καὶ εἶπε ὀφείλειν, ἐψηφί-
 σαντο τὸν βουλομένην τοῖς γαροῖς δανεί-
 ζειν, ὡς ἐργάζονται, ὡς πορτοῖς αὐτοῖς ἐσο-
 μῆς τῆς κομῆς ἐν τῷ κερπῷ, τοῖς δὲ
 ἄλλοις ἐν τῇ κερπῶν.

¶ Εφέσιοι, δεινότερος χρημάτων, νόμον
 ἔθετε μὴ φορεῖν χρυσὸν τὰς γυναικας ὄσον
 δὲ νύκτ' ἔχουσιν, δανείσασθαι τῇ πόλει τῆς τε κερ-
 πῶν τῆς ἐν τῷ γῆρ' ἄντες ἀργήσου ὃ δὲ
 καταβαλεῖν, εἰων ὄππότερον τὸ ὄνομα τῷ
 δόντος ἀργήσου, ὡς ἀντικειμένον. ¶ Διο-
 νύσιος Συρακούσιος, βουλομένην χρημάτων
 σωμαγαγεῖν, ἐκκλησίαν ποιήσας, ἐφίσησεν ἕσπε-
 δῶν τῶν Δήμητρα, καὶ καλεῖσθαι τὸν τῆς
 γυναικῶν κόσμον εἰς τὸ ἰερόν δοτοκομίζειν.

A non parum pecuniae contraxit. ¶ Clazo-
 mepij in penuria annonae cum pecunia
 deficerentur, scitum fecerunt: Ut qui oleū
 habent, commodarent hoc Reipublicae
 cum faenore. Existit autem hic fructus in
 regione illorum copiosus. Cum igitur ita
 commodaretur oleum, conductis nauigijs
 euehendum illud in ea loca curarunt, in
 quibus fora exercebantur, unde frumen-
 tum ipsi aduenit, pignore dato olei pre-
 cio. Militibus cum deberent stipendij no-
 mine quadringenta & octoginta sestertia,
 neque possent dissoluere, annis singulis
 faenus pendebant duobus sestertia nona-
 ginta & sex. Quia verò hoc pacto de sorte
 nihil decedebat, & sumptus facere frustra
 ipsi pergebant, percusserunt nummum fer-
 reum ad argenti rationem, sestertiorum
 quadringentorum octoginta. Hanc dein-
 de pecuniam dabant opulentissimis in ci-
 uitate pro eo atque consentaneum erat
 cuique, & tantundem ab eis recipiebant
 argenti. Habebant igitur priuati quod in
 cotidianos usus impenderent, & debito
 liberata fuit ciuitas. Deinde ex vestigali-
 bus & faenus pendebant illis, & diuiden-
 do semper pro parte sua cuique distri-
 buebant, nummisque ferreos recipie-
 bant. ¶ Selybriani in pecuniarum inopia,
 cum lex esset: Ne frumentum exportaretur,
 famis tempore, vetere illis frumenta
 reliquo, scitum fecerunt: Tradere priua-
 tos debere frumenta sua reipublicae pre-
 cio constituto, sic, ut quisque retineret vi-
 ctum sibi vnius anni. Postea euehendi po-
 testatem fecerunt volenti constituto pre-
 cio, quod æquum videbatur. ¶ Abydeni,
 quod terra ipsorum per seditionem in-
 culta esset, neque quicquam amplius im-
 pendentibus in colis, propterea quod alia
 adhuc deberentur, scitum fecerunt: Qui
 pecuniam mutuam dedisset agricolis, ut
 opus ruti facerent, eum percipere fructus
 natos primum debere, & ceteros ea de-
 mum quae reliqua fuissent.

Ephesij cum pecunia indigerent, tulerunt
 legem: Non licere, ut mulieres aurum
 gestarent, quicquid eo tempore auri
 haberent, id ut commodarent ciuitati.
 Constituta etiam argenti summa, quae nu-
 meraretur, permiserunt: ut in templi co-
 lumnis, nomen eius qui argentum illud
 numerasset, tanquam eius, qui illam con-
 fecrasset, perscriberetur. ¶ Dionysius Sy-
 racusius cumulare pecunias volens, con-
 cione aduocata dixit: Visa sibi Cere-
 rem esse iubentem, mundum mulie-
 rem esse iubentem, mundum mulie-

brem in suum fanum deforti. Ac se quidem hoc desuarum mulierum mundo fecisse.